775/07

Den 13. juni 2007 blev i sag nr. 70.658:

xxxxx xxxxx
xxxxxxxxxxxxx xx xxxxx
xxxx xxxxxxx

mod

Codan Forsikring A/S
Gl. Kongevej 60
1790 København V

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Codan Forsikring A/S, klager over størrelsen af den af selskabet fastsatte méngrad efter et ulykkestilfælde i marts 2005.

Det fremgår af klagerens anmeldelse, at han - under snerydning - var gledet på en let skrånende flade af frossen smeltevand, der var skjult under fygesne. Klageren landede direkte ned på sin højre skulder.

Selskabet har anerkendt ulykkestilfældet som dækningsberettigende og har - på baggrund af de lægelige oplysninger - fastsat den samlede méngrad til 30 %.

Af speciallægeerklæring, udarbejdet den 19/10 2006 af overlæge P.H., speciallæge i ortopædkirurgi fremgår bl.a.:

"**Resume**
Det drejer sig om en ellers rask og rørig 72-årig mand, som den 15.03.05 i forbindelse med snerydning falder, og slår højre skulder. Primært undersøgt på R. Sygehus, hvor røntgenundersøgelse ikke viser tegn på knoglebrud. Det viser sig senere, at han har pådraget sig en udbredt seneskade (rotatorcuff læsion) samt en beskadigelse af den forreste ledlæbe (labrumlæsion). Der er på K. Sygehus den 19.12.05, foretaget kikkertoperation med oprensning og re-fiksation af labrum og supraspinatussene, og der er tillige foretaget en subacromiel dekompression.
Han har ikke efter operationen genvundet tilfredsstillende funktion, og faktisk er funktionsniveauet slet ikke forbedret af operationen. Dog er han ikke i nær samme grad som forud for operationen plaget af natlige smerter.

Ved undersøgelsen i dag findes svært nedsat bevægelighed i højre skulder, som aktivt kun kan fremadføre 30 grader og løftes udad/opad 45 grader, ligesom specielt udadrotationen er betydeligt reduceret. Han kan ikke foretage nogen form for praktisk arbejde, og helt almindelige lette opgaver inkl. personlig hygiejne kan ikke udføres med højre hånd.

Konklusion
Der er god overensstemmelse mellem skadesmekanismen og den aktuelle skade, idet det er ganske typisk at pådrage sig en rotatorcuff læsion ved fald direkte på skulderen. Det er ligeledes ret typisk, at der går længere tid inden det erkendes, at der faktisk er tale om en rotatorcuff læsion, og det forhold at skaden på operationstidspunktet er 9 mdr. gammel sammenholdt med H.K.s alder giver en betydelig risiko for, at man ved en operation ikke kan opnå det ønskede resultat.
Man må vurdere det som særdeles usikkert, om man ved en fornyet operation vil kunne genskabe en rimelig rotatorcuff funktion. Den meget dårlige skulderfunktion taget i betragtning, vil det også være særdeles tvivlsomt, om en fornyet dekompression vil kunne hjælpe ham. På dette grundlag må man vurdere, at de realistiske behandlingsmuligheder er udtømte, og at tilstanden i øvrigt kan betragtes som stationær.
Tilstanden, som er en direkte følge af faldtraumet den 15.03.05, har således givet anledning til væsentligt varigt mén."

Klageren har over for nævnet påstået selskabet tilpligtet at forhøje vurderingen af méngraden til 50 %. Til støtte herfor anfører klageren bl.a.:

"Med henvisning til overlæge P.H.s vedlagte rapport blad ③ ④ ⑤ om mine muligheder med højre arm. De realistiske behandlingsmuligheder er udtømte, tilstanden stationær og et væsentligt varigt mén.

Ulykken ændrer mit liv helt, jeg må have hjælp i mange personlige situationer, det er slut med at tjene penge, ved det sædvanlige arbejde og de foreløbige tab er væsentlig større, end forsikringssummen, med pil opad, samt smerterne i skulderen."

Selskabet har over for nævnet fastholdt den fastsatte méngrad på 30 %. Således anfører selskabet i skrivelse af 5/12 2006 bl.a.:

"D. 23. oktober modtog vi en speciallægeerklæring, hvoraf fremgår, at forsikringstageren har svært nedsat bevægelighed. Vores lægekonsulent vurderer på dette grundlag, at ménet udgør 30 %, hvorfor vi udbetaler yderligere erstatning svarende til denne méngrad. Det skal bemærkes, at lægekonsulenten har taget udgangspunkt i kode D1.5.4 i Arbejdsskadestyrelsens méntabel, hvilket punkt omhandler 'Daglige, belastningsudløste smerter og svært nedsat bevægelighed til aktivt frem-op og udop 45 grader' og angiver en méngrad på 25 %. Som anført har vi anerkendt en méngrad på 30 %.

Vi har intet hørt fra forsikringstageren efter denne afgørelse og udbetaling. Hvis forsikringstageren havde gjort indsigelse over for os, ville vi have foreslået ham at få

indhentet en udtalelse fra Arbejdsskadestyrelsen. Vi ville have været behjælpelige hermed og tilbudt at betale halvdelen af udgiften til Arbejdsskadestyrelsen.

Som udgangspunkt finder vi derfor, at forsikringstageren ikke har forsøgt at få en ordning med Codan forinden han klagede til Ankenævnet. Det skal tilføjes, at vi naturligvis fortsat vil afholde halvdelen af udgiften, hvis forsikringstageren måtte ønske at få sagen indbragt for Arbejdsskadestyrelsen."

Nævnet udtaler:

Efter sin gennemgang af sagen - navnlig speciallægeerklæringen af 19/10 2006 - finder nævnet ikke grundlag for at kritisere, at selskabet har fastsat méngraden til 30 %. Nævnet bemærker i den forbindelse, at fastsættelse af méngraden udelukkende er en medicinsk vurdering, der ikke tager hensyn til de gener og begrænsninger, den skadelidte til dagligt oplever som følge af skaden.

Spørgsmålet om størrelsen af den méngrad, der er en direkte følge af ulykken, kan indbringes for Arbejdsskadestyrelsen, men nævnet finder, at en méngrad på mere end 30 % ikke er godtgjort i en sådan grad, at nævnet for sit vedkommende har fundet anledning til at forelægge spørgsmålet for Arbejdsskadestyrelsen.

Da nævnet således ikke finder grundlag for at pålægge selskabet at udbetale yderligere erstatning for varigt mén,

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen

udskriften bekræftes

Henning Jønsson